

[illegible]

wiarygodności do napisania tekstu, realizacji materiału radiowego i telewizyjnego.

V Treści programowe:		
Forma zajęć: warsztat		Liczba godzin
Wr. 1,	Rola publicystyki. Przypomnienie definicji, cech typologicznych, stylistycznych, kompozycyjnych. Specyfika pracy w redakcji publicystycznej - prasowej, radiowej telewizyjnej, internetowej. Przykłady realizacji radiowych, telewizyjnych prasowych. Materiały lokalne w miejscowych mediach.	2
Wr. 2-3	Analiza zawartości mediów pod kątem materiałów publicystycznych. Prezentacja przykładów z uwzględnieniem mediów lokalnych.	4
Wr. 4	Kult obrazu a rzetelność przekazu.. Materiały prasowe a telewizyjne. Tekst scenariusza telewizyjnego materiału informacyjnego.	2
Wr 5 - 6	Analiza programów monotematycznych (specjalistycznych); teatralnych, muzycznych, gospodarczych. Konstrukcja, dobór i porządek tematów.	4
Wr 7 - 8	Praca w zespołach – studenci przygotowują scenariusze prasowych materiałów publicystycznych. Docelowa grupa odbiorców, konstrukcja, porządek tematów. Indywidualna realizacja tematów.	4
Wr. 9	Analiza przygotowanych projektów. Ustalenie kryteriów oceny. Ocena projektów.	2
Wr. 10 - . 11	Przygotowanie programu monotematycznego (specjalistycznego). Praca indywidualna. Wybór dziedziny (kultura, muzyka, sport, gospodarka, polityka). Określenie grupy docelowej odbiorców. Określenie środka przekazu(radio, prasa telewizja) Konstrukcja materiału - programu. Zawartość tematów. Realizacja tematów. Scenariusz materiału telewizyjnego. Kryteria oceny: dobór tematów, porządek tematów, redakcja headlinów i pierwszych zdań, obiektywizm i rzetelność informacji.	4
Wr. 12- 13	Prezentacja projektów. Ocena projektów przez studentów (utworzenie zespołów oceniających z uzasadnieniem) . Dyskusja nad ocenami i komentarzami do ocen.	4
Wr. 14	Podsumowanie. Zjawisko kreowania rzeczywistości przez media. Jakość informacji a jakość demokracji.	2
Suma godzin		30
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Przykłady materiałów telewizyjnych.	
2.	Tablica interaktywna, rzutnik, komputer.	
3.	Publikacje i fragmenty tekstów przedmiotowo- metodycznych.	
VII Metody dydaktyczne		
	1. ćwiczenie 2. heureza 3. dyskusja 4. praca w grupach	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F	Analiza mediów, grupowe i indywidualne wykonywanie ćwiczeń	
P	Przygotowanie wypowiedzi pisemnej zgodnie z zasadami dziennikarstwa informacyjnego.	
IX Obciążenie pracą studenta		

Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	30
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji)	12
Przygotowanie się do zajęć	9
Przygotowanie się do zaliczenia	9
SUMA	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

- 1.M. Bogunia-Borowska, . Fenomen telewizji. Interpretacje socjologiczne i kulturowe. Kraków 2012.
2. K. Wolny- Zmorzyński, A.Kaliszewski. W. Furman, Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka język, WA i P, 2006.
- 2.M.Wojtak, Analiza gatunków prasowych, Wyd. UMCS 2008.
3. K. Wolny - Zmorzyński, W. Furman, Internetowe gatunki dziennikarskie. W Ai P. 2010
4. W. Godzic, Telewizja i jej gatunki, Universitas, Kraków 2004.
5. Z. Bauer, Dziennikarstwo wobec nowych mediów, Uniwersitas, Kraków 2009
- 8.K. Wolny, O poetyce współczesnego reportażu polskiego, Rzeszów 1991.
- 9..K. Wolny, Reportaż -jak go napisać?, Rzeszów 1996
- 11.P. Stasiński, Poetyka i pragmatyka felietonu, Warszawa 1982.
- 13.A Rejter, Kształtowanie się gatunku reportażu podróżniczego w perspektywie stylistycznej i pragmatycznej, Katowice 2000.
15. H. M. Kepplinger. Mechanizmy skandalizacji w mediach. Przeł. A. Kożuch. Kraków 2008.

Literatura uzupełniająca:

- 1..Polski esej, (red.) M. Wyka, Kraków 1991.
- 2.P. Stasiński, Poetyka i pragmatyka felietonu, Warszawa 1982.
- 3.W. Bereś, K. Burnetko, Kapuściński: nie ogarniam świata, Warszawa 2007
- 4.R. Kapuściński, Podróże z Herodotem, Kraków 2004.
- 5.R. Kapuściński, Wojna futbolowa (dowolne wydanie).
6. E. Hamingway: Artykuły i reportaże (dowolne wydanie)
7. .M. Kita, Wywiad prasowy. Język - gatunek - interakcja, Katowice 1998.
8. 14.A. Magdoń, Reporter i jego warsztat, Kraków 1993.
9. J.Fras, Dziennikarski warsztat językowy, Wrocław 1999.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W5, K_W10, K_W14 K_U05, K_U06	C 1-4	Wr. 1, 2, 3	1	1, 2	F, P
EU 2	K_W5, K_W10, K_W14 K_U05, K_U06	C 1-4	Wr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14	1	1, 2	F, P
EU 3	K_W10, K_W14	C 1-4	Wr. 1, 2, 3, 4,	1,2,3	1, 2	F, P

	K_U05, K_U06, K_U10, K_U13, K_K2		5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14			
EU 4	W10, K_W14 K_U05, K_U06, K_U10, K_U13, K_K2	C 1-5	Wr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14	1,2,3	1, 2	F, P
EU 5	W10, K_W14 K_U05, K_U06, K_U07, K_U10, K_U13, K_K2	C 3-5	Wr. 2, 3, 9	1	1, 2	F, P